

Liani – Bebi Mlinar (1936–2010)

Magistri farmacije v slovo

*»Nič ni tako dragoceno
kot tisti del tebe,
ki je v drugih,
in tisti del drugih,
ki je v tebi.
Tam zgoraj, visoko gori,
je vse eno.«*

P.T. de Chardin

11. novembra popoldne je na poti iz celjske bolnišnice skoraj pred domačim pragom preminila naša kolegica Beba Mlinar za posledicami težke srčne bolezni, ki je bila kljub velikemu napredku sodobne medicine neozdravljiva.

Kolegica Beba se je rodila v Ljubljani v glasbeni družini Gregorc. Po maturi na poljanski gimnaziji se je vpisala na študij farmacije v Ljubljani in ga po končanem drugem letniku nadaljevala na Farmaceutski fakulteti v Zagrebu, kjer je leta 1964 diplomirala. Želja, da bi dobila trajno zaposlitev v domači Ljubljani se ji ni uresničila. Po krajšem službovanju na Inštitutu Borisa Kidriča, jo je poklicna pot pripeljala v Lekarno Center Celje, kjer je spoznala svojega bodočega soproga Toneta Mlinar, mag. farm., s katerim sta si spletla družinsko gnezdo v Celju. Tako je ostala v Celju. Svoje strokovne moči je posvetila organizaciji in vodenju galenskega laboratorija, ki je bil ustanovljen za potrebe lekarniških enot Celjskih lekarn v sklopu Lekarne Center in ga uspešno vodila vse do svoje upokojitve leta 1999. Farmacevti njene generacije so si izredno prizadevali za odpiranje galenskih laboratorijev in za sprejem pravilnika o specializacijah magistrstov farmacije. Napredek in novi predpisi na področju izdelave galenskih izdelkov so terjali dodatno strokovno izobraževanje. Zato je zaprosila za odobritev specializacije iz oblikovanja zdravil. Predpostavljeni so njeno prošnjo zavrnilo z obrazložitvijo, da specialist za delo v galenskem laboratoriju ni potreben in naj si specializacijo plača sama. Ta odločitev jo je zelo prizadela. Vzpostavila in ohranjala pa je stike s svojimi nekdanjimi študijskimi kolegi, kasnejšimi specialisti v Novi Gorici, Murski Soboti, Ljubljani, Mariboru in Kranju, ki so ji nesebično pomagali z nasveti in praktičnimi izkušnjami pri opremljanju laboratorija in tehnoloških postopkih. Tedaj je bil čas, ko je bilo zelo težko priti do potrebnih deviz. Danes pa je težko priti do informacij, ker so prave informacije ob pravem času konkurenčna prednost. Njeno dolgoletno prizadevanje in organizacijske sposobnosti so obrodili sadove, danes v sklopu Celjskih lekarn deluje verificiran sodobno opremljen galenski laboratorij, ki ga vodi specialistka iz oblikovanja zdravil, kakovost

izdelkov pa preverja kontrolno analizi laboratorij, ki ga vodi specialist iz preizkušanja zdravil.

Kolegica Beba je bila po značaju realist in borec v človeški podobi. Ni se ustrašila preprek, načrtovala je in uspešno izvajala tako v poklicnem kot v zasebnem življenju. Pokončno in brez tarnanja je prenesla tudi krute udarce usode, ki ji je v najlepši mladosti uplenila sina Jorgija. Bolečine ni kazala navzven, le redkim se je razkrila in le redki so dojeli, kako trpi. Leporečja in vpljudnega besedičenja ni prenašala, v debatah je imela rada odkrite dialoge brez parafraziranja, ki je tako zelo prisoten v sodobni družbi. Ljubila je svoj poklic farmacevtke, ki ga je vestno in odgovorno opravljala polnih 35 let. Redno se je udeleževala mesečnih strokovnih predavanj v okviru Celjske podružnice SFD. Upokojene kolegice so se kot » stara klapa iz Evrope » mesečno družile in srečevale v kavarni celjskega hotela Evropa. Organizatorica magistra Vera Gašperšič jih je znala navdušiti in povezati in Beba je nizala vtise s svojih potovanj. Bila je iskriča, iskrena, dobronamerna. Ni obremenjevala s svojimi problemi. Kot prva med njimi je odšla onstran. Za vedno. Pogrešale jo bodo.

Kako različne so človeške usode. Večina ne razmišlja o zadnjem dejanju življenja, kolegica Beba pa se je izredno pogumno in junaško soočala s hitro napredujočo mučno boleznijo. Hudo ji je bilo ob zadnjem obisku sina in njegove družine, saj se je zavedala, da se verjetno poslavljajo za vedno. Bebin oče, slovenski skladatelj Janko Gregorc je napisal glasbo za opereto Melodije srca. Človeško srce poje ubrane melodije, odvisno od spremljave in hrepeni po lepoti, uresničenosti do zadnjega utripa. Ritmično in ubrano, kot v glasbi – do zadnjega akorda, ko dirigent dvigne taktirko. Potem nastopi aplavz in tišina.

*»Ko je listje zašelestelo in rožice ovenele, zlato srce je onemelo.
Tiha misel zablestela pred večernim krajem,
duša odblestela z zlatim je sijajem.
Tiha – kam odšla je duša zastrmela,
kakor da je ptica večer preletela.«*

S. Kosovel

Počivaj v miru Beba! Hvala za vse, kar si bila in nam dala.

Na cilj – družinski grob na Plečnikovih Žalah smo te pospremili sorodniki, sošolci, sodelavci in prijatelji. Ob svojih sanjah o daljnih svetovih, v krajih, kjer vlada dobro in se ne godi zlo. Veter, ki bo vel nad tvojim grobom, ti bo prinašal naše pozdrave.

novembra 2010

*Marija Brenčič mag. farm., spec.
Slavko Rataj, mag. farm., spec.*